

- சாராம்சம்:** இனிய குழந்தைகளே, சந்தோஷமிழந்த அனைவரையும் சந்தோஷமானவர் ஆக்குவது ஒரேயொரு தந்தையின் கடமை மாத்திரமேயாகும். அவர் மாத்திரமே அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவர் ஆவார்.
- கேள்வி:** ஏறும் ஸ்திதியில் செல்வதற்குக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தந்தை கொடுக்கும் வழிமுறை யாது?
- பதில்:** பாபா கூறுகின்றார்: இனிய குழந்தைகளே, நான் கூறுவதை மாத்திரமே செவிமடுங்கள். நீங்கள் செவிமடுத்த ஏனைய அனைத்தையும் மறந்து விடுங்கள். ஏனெனில் அவற்றினால் நீங்கள் தொடர்ந்தும் கழிநங்கினீர்கள்.
- கேள்வி:** வேதங்கள், சமயநூல்கள் அனைத்தின் சாராம்சமும் அமிழ்ந்துள்ள எந்த ஆழமான இரகசியத்தைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள்?
- பதில்:** பிரம்மா எவ்வாறு விஷ்ணுவாகுகின்றார், விஷ்ணு எவ்வாறு பிரம்மா ஆகுகின்றார் என்பதும், அவர்கள் எவ்வாறு ஒருவரோருவரின் தொப்பியில் இருந்து வெளிப்படுகின்றார்கள் என்ற ஆழமான இரகசியத்தைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மாத்திரமே புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இதுவே வேதங்கள், சமயநூல்கள் அனைத்தினதும் சாராம்சம் ஆகும்.
- பாடல்:** அன்பான கடவுளே, குருடர்களுக்கு வழிகாட்டுங்கள்!

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான அதி அற்பிற்கினிய நூண்டகாலம் தொலைந்திருந்து இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகள் அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். உண்மையில், முழு உலகிலுமுள்ள குழந்தைகளின் மீதும் தந்தை நிச்சயமாக அன்பு கொண்டிருக்கின்றார். மனிதர்கள் அனைவருமே பரமாத்மா பரமதந்தையின் குழந்தைகள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். இது இறை குடும்பமாகும். ஒரு குடும்பத்தில் குழந்தைகளை உருவாக்கிய தந்தையின் மீதே அதிக அன்புள்ளது. எல்லையற்ற தந்தை கூறுகின்றார்: இனிமையிலும் இனிமையான எப்பொழுதோ தொலைந்து இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்ட அழகான குழந்தைகளே, நீங்கள் 5000 வருடங்களின் பின்னர் மீண்டும் ஒருமுறை வந்து என்னைச் சந்திக்கின்றீர்கள். நீங்கள் எப்பொழுது அவரைச் சந்திக்கின்றீர்கள்? சங்கமயுகத்தில் தந்தை வந்து குழந்தைகளாகிய உங்கள் அனைவரையும் அமைதியின்மையிலிருந்து அமைதிக்கு அழைத்துச் செல்லும் போதாகும். மக்கள் பல மாநாடுகள் போன்றவற்றை நடாத்துகின்றார்கள். உலகிலுள்ள போராட்டங்கள் போன்ற அனைத்தையும் நிறுத்தி, எவ்வாறு அமைதியை நிலைநாட்டலாம் என்பதற்காகவே அவர்கள் கலந்துரையாடுகின்றார்கள். அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் சண்டைபிட்டு, விநாசத்தை ஏற்படுத்துவார்கள். அவர்கள் விநாசத்தையிட்டுப் பயப்படுகின்றார்கள். தந்தை தானே வந்து மீண்டும் ஒருமுறை சந்தோஷதாமத்தையும், ஆதிசனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தையும் ஸ்தாபிக்கின்றார் என்பதை அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள். இது இப்போது இடம்பெறுகின்றது. எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து எல்லையற்ற சந்தோஷம் என்ற உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறவே நீங்கள் அனைவரும் இங்கே அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். அசுர உலகின் விநாசத்தைத் தூண்டவே பரமாத்மாவான பரமதந்தை வருகின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த நேரத்தில் அனைவரும் சந்தோஷம் இழந்திருப்பதால் விநாசம் நிச்சயமாக இடம்பெற வேண்டும். ஒவ்வொரு சக்கரத்திலும் சந்தோஷம் அற்றிருப்பவர்களைச் சந்தோஷமானவர்கள் ஆக்குவது தந்தையின் கடமையாகும். சந்தோஷமிழந்தும், தூய்மையற்றும் இருப்பவர்களால் எவ்வாறு பிறரைத் தூய்மையாகவும் சந்தோஷமானவர்களாகவும் ஆக்க முடியும்? அதுவும் முழு உலகிற்குமான கேள்வியாகும். அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவர் ஒரேயொருவரே என அவர்கள் பாடுகின்றார்கள்: ஓ பரமாத்மாவான பரமதந்தை தூய்மையற்ற எங்களைத் தூய்மையாக்கவே வருகின்றார்! பாரதத்தில் இறைவன் இறைவிகளின் இராச்சியம் இருந்ததெனச் சகல சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அறிவார்கள். எனினும் அந்த நேரத்தில், இவர்கள் இருக்கவில்லை. புராதன பாரதம் அதிகளவு புகழப்பட்டுள்ளது. கடவுள் அனைத்திற்கும் முதலில் சுவர்க்கத்தையே படைத்தார். அதன் அதிபதி யார்? பாரதமாகும். சுவர்க்கத்தில் தங்கத்தினாலும் வைரத்தினாலுமான மாளிகைகள் இருந்தன. பாரதம் மிகவும் செல்வம் நிறைந்ததாக இருந்தது. இப்போது, கலியுக இறுதியில், எண்ணிக்கையற்ற சமயங்கள் உள்ளன. ஒரே ஒரு தேவ தர்மம் மறைந்தவிட்டது. அவர்கள் ஏழ்மை அடைந்தும், அதிகளவு சந்தோஷம் இழந்தும் உள்ளனர். இப்பொழுது தந்தை கூறுகின்றார்: இந்த பிரம்மதாதா ஓர் இரத்தின வியாபாரியாவார். இந்த பிரம்மாவிற்குத் தனது பிறவிகளைப் பற்றித் தெரியாது என்று அசுரரீயான தந்தை இவரின் சரூரத்தினூடாகக் கூறுகின்றார். அவ்வாறு கூறுவது இவரல்ல. பிரம்மகுமார், குமாரிகளாகிய உங்களுக்கும் உங்கள் பிறவிகளைப் பற்றித் தெரியாது. இவருக்குள் நான் பிரவேசிப்பதும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. இது எவ்வாறு நிகழும் என்பது பற்றிய கேள்வி எதுவும் இல்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: எனக்கென ஓர் சரூரம் இல்லை. நான் வந்து, ஒரு சாதாரண பழைய சரூரத்திலேயே பிரவேசிக்கின்றேன். நான் பாரதத்திற்கே வருகின்றேன். இவருக்குத் தனது சொந்தச் சரூரத்தைத் தெரியாது. நான் வந்தே அவற்றை அவருக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றேன். இது ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய, எல்லையற்ற நாடகமாகும். கடந்து செல்கின்ற ஒவ்வொரு விநாடியும் மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறுகின்றது. எல்லையற்ற இந்த நாடகத்தின் இரகசியத்தைத் தந்தை மாத்திரமே விளங்கப்படுத்துகின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, நீங்கள் செய்த தானதர்மங்கள் அனைத்தும் பக்தி மார்க்கமாகும். அவற்றிற்கு இப்பொழுது சக்தி இல்லாததால் இவற்றினூடாகப் பேறுகள் கிடைப்பதில்லை. செய்யப்பட்டுள்ள அப்டங்கள் போன்ற அனைத்தும் பொம்மை வழிபாடு எனப்படுகின்றது. நீங்கள் விக்கிரங்களைச் செய்து, அவற்றிற்கு உணவு படைத்த பின்னர், அவற்றைக் கடலில் மூழ்கச்

செய்கின்றார்கள். அவை அனைத்தும் விவேகமற்றவையாகும். அவர்கள் யாகம் வளர்க்கும் போது, அவர்கள் ஒரு பெரிய சிவலிங்கத்தையும், சேற்றினால் சிறிய சாலிகிராமங்களையும் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் யாரை வழிபடுகின்றார்கள் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. தந்தையும், குழந்தைகளும் சேவை செய்ததாலேயே அவர்கள் வழிபாடு செய்யப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் சிவலிங்கத்தைச் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளாகிய உங்களின் சாலிகிராமங்களையும் செய்கின்றார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது உண்மையிலேயே, பாரதத்தைத் தூய்மையாக்கும் சேவையைச் செய்கின்றீர்கள். நீங்கள் கடவுளின் உதவியாளர்களும் அத்துடன் தந்தையின் மூது அன்பு கொண்டிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் தந்தையின் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதனாலேயே ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை நினைவுகூரப்படுகின்றது. கடவுள் ஒரு சமயநூலையும் கற்பதில்லை. எந்தச் சமய ஸ்தாபகர்களும் தமது சமயநூலைக் கொடுத்துச் செல்வதில்லை. அவர்கள் தமது சமயத்தை ஸ்தாபிக்கவே வருகின்றார்கள். அவர்கள் தம்மிடம் உள்ள ஞானத்தைக் கூறவே வருகின்றார்கள். கிறிஸ்து வந்து, பைபிளை வாசிக்கவில்லை. இல்லை. அவர் ஒரு சமயத்தை ஸ்தாபிக்கவே வந்தார். தந்தை வந்தே உங்களுக்கு ஸ்ரீமத்தைக் கொடுக்கின்றார். ஸ்ரீ என்றால் மேன்மையான வழிகாட்டல்கள் ஆகும். அதிமேலான வழிகாட்டல்கள் கடவுளுடையவை ஆகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, என்னை நினைவுசெய்யுங்கள்! இந்த இரு வார்த்தைகள் மாத்திரமே உள்ளன! அவர் 'குழந்தைகளே' என்று அதிக அன்புடன் கூறுவதால், அவரே தந்தையும், நாங்கள் அனைவரும் இறை குடும்ப அங்கத்தவர்களும் ஆவோம். இது எவரின் புத்தியிலும் இல்லை. இது இவரின் புத்தியிலும் இருக்கவில்லை. தந்தை அமர்ந்திருந்து இவரினுடாக இப்பொழுது விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நான் இந்த மனித ஆத்மாக்கள் அனைவரையும் தூய்மையாக்கி அவர்களை வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கின்றேன். நாடகத்திற்கு ஏற்ப, நான் உங்களை என்னுடன் அழைத்துச் செல்வதற்காக மூண்டும் ஒருமுறை வந்துள்ளேன். அந்த பாபா ஆத்மாக்களுடன் உரையாடுகின்றார். உண்மையில், பாபா எங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். அவருக்கென ஒரு சராரும் இல்லை. ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் வடிவம் சாதாரணமானதாக இருக்க முடியாது. அவர் சுவர்க்கத்தின் முதல் இளவரசன் ஆவார். அதன்பின்னர் அம்மக்கள் கூறுகின்றார்கள்: பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் பேசுகின்றார். அது சாத்தியமில்லை. பெரும் வேறுபாடு உள்ளது! ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சங்கமயுகத்தில் இருக்க முடியாது. பலரும் போலியான கிருஷ்ணர்கள் ஆகுகின்றார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் உள்ள உண்மையான அவ்வடிவம் உடையவர் சத்தியயுகத்திலேயே உள்ளார். அங்கு கிருஷ்ணரின் பெயருடன் வேறு எவரும் இருக்க முடியாது. கிருஷ்ணர் என்னும் பெயர் பலருக்கு உள்ளது. தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, இந்த இறுதிப் பிறவியில் தூய்மை ஆகினால், தூய உலகை ஸ்தாபிப்பதில் உதவி கிட்டும். தூய்மை நல்லதாகும். பல புத்திரிகள் அடிவாங்கினார்கள், கள்ளங்கபடமற்றவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் எழுதுகின்றார்கள்: பாபா, நான் என்ன செய்ய முடியும்? இந்தப் பந்தனத்திலிருந்து என்னை விடுவியுங்கள். திரௌபதி சேலைகள் வழங்கப்பட்டுக் காப்பாற்றப்பட்டார் என்றொரு நாடகம் காட்டுகின்றார்கள். அவர்கள் ஒரு கதையை உருவாக்கியுள்ளார்கள். பாபா கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, இப்பொழுது தூய்மை ஆகுவதால், நீங்கள் 21 பிறவிகளுக்குத் துகிலுரியப்பட மாட்டீர்கள். அது இராம இராச்சியமாகும். சரார உணர்வுடனான தூய்மையற்ற அகங்காரமே பிரதான விகாரமாகும். சராரத்தின் மூது பற்றுள்ளது. அங்கே, அவர்கள் அனைவரும் ஆத்ம உணர்வுடன் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தாம் பழைய சராரத்தை நீக்கி, புதியதொன்றை எடுப்போம் என்று புரிந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதுவே ஆத்ம உணர்வு என்று கூறப்படுகின்றது. தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் அனைவரும் ஆத்மாக்கள். நீங்கள் வீடு திரும்ப வேண்டும் என்பதால் சிவபாபாவைத் தொடர்ந்தும் நினைவு செய்யுங்கள். இதுவே ஆத்மாக்களின் உண்மையான ஆன்மீக யாத்திரையாகும். அனைவரும் பரமதந்தையிடம் செல்ல வேண்டும். மக்கள் யாத்திரை செய்யும் போது, அவர்கள் வழிநெடுகிலும் இராமரின் பெயரை உச்சரிக்கின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் தொடர்ந்தும் தந்தையை நினைவு செய்கின்றீர்கள். முழு உலகமும் இராஜயோகம் கற்க மாட்டாது. முன்னைய கல்பத்தில் வந்தவர்கள் மாத்திரமே இங்கே வருவார்கள். மரக்கன்று இப்போதே நாட்டப்படுகின்றது. தேவ தர்மம் என்ற இனிய விருட்சம் இப்பொழுது மறைந்துள்ளது. சிறுகிளைகளும், கிளைகளும் மாத்திரமே இப்போதுள்ளன (ஆலமரத்தின் உதாரணமுள்ளது). உண்மையில், தேவதர்மத்தின் அத்திவாரம் உக்கிப் போனதால் அடையாளங்கள் (விக்கிரங்கள்) மாத்திரமே எஞ்சியுள்ளன. எவ்வாறாயினும், அவர்கள் யார் என்பதை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். அத்துடன் தமது சொந்த சமயத்தையும் அறிய மாட்டார்கள். ஆகையாலேயே அதனை இந்துசமயம் என்று அழைக்கின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: உங்கள் பாரதமே சிறந்ததாகும். 'சமயமே சக்தி' என்று சமயத்தையிட்டுக் கூறப்படுகின்றது. தேவ தர்மம் இப்போதில்லை. இப்பொழுது அந்தத் தர்மம் எவ்வாறு ஸ்தாபிக்கப்பட முடியும்? தந்தை சர்வசக்திவான் ஆவார், அவரிடமிருந்தே நீங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். அவரிடமிருந்து நீங்கள் சக்தியையும் பெறுகின்றீர்கள். தந்தையே உலக விதையும் நாங்கள் அவரின் குடும்பத்தவர்களும் ஆவோம். தந்தையே சத்தியமும், உணர்வுள்ளவரும் ஞானக்கடலும் ஆவார். அனைத்தும் ஆத்மாவிலேயே உள்ளது. ஆத்மாவே செவிமடுத்துக் கற்கின்றார். நல்ல, தூய சமஸ்காரங்கள் ஆத்மாவிலேயே உள்ளன. இந்நேரத்தில், அனைவரதும் ஆத்மாவுத் தமோபிரதான் ஆகியுள்ளது. பாரதமக்களின் புத்தியே அதி தமோபிரதான் ஆகியுள்ளது. அதிமேன்மையான ஆத்மாக்களும் பாரதத்திலேயே இருந்தார்கள். அவர்கள் சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆவார்கள். இந்த நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டது, அத்துடன் அனைவரும் தத்தமது சொந்தப் பாகத்தையும் பெற்றிருக்கின்றார்கள். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் ஒரேமாதிரியானவர்களே. அவர்களுக்கிடையில் வேறுபாடு இல்லை. எங்கள் ஆத்மாக்கள் சிறிதாகவும், பாபாவின் ஆத்மா பெரிதாகவும் உள்ளது என்றில்லை. இல்லை, ஓர் ஆத்மா சிறியதும் அல்ல பெரியதும் அல்ல. ஓர் ஆத்மா மூண்டும் ஒருமுறை 84 பிறவிகளின் பாகங்களை மூண்டும் மூண்டும் நடக்கின்றார். இதற்கு முடிவில்லை. ஓர் ஆத்மா அதிகச் சேவை செய்பவராக இருக்க வேண்டும். அந்த அழியாத பாகம் என்றமே அழியப்போவதில்லை. சின்னஞ்சிறிய ஆத்மாக்கள் எவ்வாறு மிகப் பெரிய பாகத்தின் பதிவைக்

கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதைத் தத்துவஞானிகளோ, பண்டிதர்களோ, சமயத்தின் அதிகாரிகளோ அறிவார்களா? பரமாத்மாவான பரமதந்தையும் நாடகத்திற்கு கட்டுப்பட்டவர். அவர் அதற்குக் கட்டுப்பட்டவர். அவர் தனக்குரிய மிகச்சரியான நேரத்திலேயே தனது பாகத்தை நடிக்க வர வேண்டும். அனைவரையும் சந்தோஷமானவர் ஆக்குகின்ற தனது பாகத்தை அவர் சரியான நேரத்தில் நடிக்க வேண்டும். ஓர் ஆத்மா என்றால் என்ன என்று சற்றுச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். பாபாவின் ஆத்மாவும் சின்னஞ்சிறிய புள்ளி வடிவமானதே. அத்தகைய சின்னஞ்சிறிய ஒன்றை எவராலும் வழிபட முடியாது. பக்தி செய்வதற்காக, அவர்கள் பெரிய வடிவத்தை வழிபடுவதற்காகச் செய்துள்ளார்கள். அவர் சிவன் அல்லது உருத்திரன் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் சின்னஞ்சிறிய புள்ளியைப் போன்றவரே. அவர்கள் திலகம் இடுகின்றார்கள். இங்கே, இவை புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயங்கள் ஆகும். வேறு எவராலும் அவற்றை விளங்கப்படுத்த முடியாது. தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து, மிகவும் சூட்சுமமான இவ்விடயங்களை விளங்கப்படுத்துகின்றார். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, ஆத்மா எவ்வளவு சின்னஞ்சிறியவர் என்பதையும், சரூரத்தின் பாகங்கள் எவ்வளவு பெரியவை என்றும் பாருங்கள். இந்த நேரத்தில், அனைவரதும் ஆத்மா, சரூரம் இரண்டும் தூய்மையற்றதாகவே உள்ளது. நீங்கள் இப்பொழுது மூண்டும் தூய்மையாக வேண்டும். கலப்படம் அற்றவர்கள் ஆகுங்கள்! ஒரேயொருவரை மாத்திரமே செவிமடுங்கள்! ஒரேயொருவரை மாத்திரமே நினைவுசெய்யுங்கள்! ஆஹா பாபா! நீங்கள் மகா அற்புதங்கள் நடாத்துகின்றீர்கள். நீங்கள் எங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அற்புதமான ஞானத்தைப் பாருங்கள். இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்கும் சக்தி வேறு எவரிடமும் இல்லை. தந்தை வந்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கும் போதே, உங்கள் ஏறும் ஸ்;திதி ஆரம்பமாகுகின்றது. இந்த நேரத்தில், மனிதர்கள் அனைவரும் தூய்மையற்றவர்களாக இருப்பதாலேயே தந்தை கூறுகின்றார்: நான் அனைவரையும் ஈடேற்ற வருகின்றேன். நான் இரவில் இருந்து பகலிற்குச் செல்வதற்கான பாதையை உங்களுக்குக் காட்டுகின்றேன். ‘அன்பான கடவுளே, குருடர்களுக்கு வழிகாட்டுங்கள்’ என்று பாடப்படுகின்றது. அனைவரும் குருடர்கள் என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். ‘பாதையைக் காட்டுங்கள்’ என்கு செல்வதற்கான பாதை? உங்கள் வீட்டிற்காகும். இங்கே அதிக துன்பம் உள்ளது. பாபா, குருடர்களான எங்களுக்கு நீங்களே ஊன்றுகோல்;,. நீங்கள் ‘பாபா’ என்று கூறும் போது, உங்கள் ஆஸ்தியை நினைவுசெய்கின்றீர்கள். நீங்கள் பிரபு அல்லது ஈஸ்வர் என்று கூறும் போது, ஆஸ்திக்கான போதை அனுபவம் செய்யப்படுவதில்லை. கடவுள் என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்? அவரின் புகழ்: நீங்களே தாயும் நீங்களே தந்தையும். இந்த வேதங்கள் அநாதியானவை என்று மக்கள் கூறுகின்றார்கள், ஆனால், அவற்றை அவர்கள் எப்போதிருந்து கற்கின்றார்கள் என்று அவர்களிடம் வினவுங்கள்! சத்தியபுகழ்விருந்தா? அங்கே சமயநூல்கள் இருப்பதில்லை. இது பக்திமார்க்கமாகும் அவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் இப்பொழுது வந்து, பிரம்மாவினுடாக அனைத்தினதும் சாராம்சத்தை உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன். பிரம்மா எனது குழந்தையா அல்லது அவர் விஷ்ணுவின் தொப்பிழில் இருந்து உருவாகினாரா? பிரம்மா சிவனின் குழந்தையாவார். அவர் விஷ்ணுவின் குழந்தை அல்ல. ஆம், பிரம்மா பின்னர் விஷ்ணு ஆகுகின்றார். விஷ்ணு 84 பிறவிகளின் பின்னர் பிரம்மா ஆகுகின்றார். இவை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மாத்திரமே புரிந்து கொண்டிருக்கும், மிகவும் ஆழமான இரகசியம் ஆகும். பிராமணக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது பிரம்மாவின் வாயினுடாகப் பிறந்துள்ளீர்கள். ஆகவே உங்களுக்கு அதிகளவு போதையும் சந்தோஷமும் இருக்க வேண்டும்.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாபாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. முற்றிலும் தூய்மையாக வேண்டுமாயின், கலப்படம் அற்றவர்கள் ஆகுங்கள். ஒரேயொரு தந்தை கூறுவதை மாத்திரமே செவிமடுங்கள். ஒரேயொருவரை மாத்திரமே நினைவுசெய்யுங்கள்.
2. கடவுளின் உதவியாளர் ஆகி, பாரதத்தைத் தூய்மையாக்கும் சேவையைச் செய்யுங்கள். ஒரேயொரு தந்தையின் மூது அன்பான புத்தி கொண்டிருங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் திடசங்கற்ப எண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பதனால் அசாத்தியமானதையும் சாத்தியமாக்குவதன் மூலம் வெற்றியை அனுபவம் செய்து உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டுள்ள வெற்றியைக் (ஜெயம்) கொண்டிருப்பீர்களாக.

சங்கமயுகமானது அசாத்தியமானதையும் சாத்தியமாக்குகின்ற விஷேட ஆசுவாதத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஆகவே ஒருபோதும் “இது எவ்வாறு நடைபெறும்?” என்று சிந்திக்காதீர்கள். “எவ்வாறு” என்பதற்குப் பதிலாக “இவ்வாறு” என்று சிந்தியுங்கள். இது எற்கனவே நிறைவேறியது என்றும், இப்போது நீங்கள் அதனை நடைமுறையில் மாத்திரமே இடவேண்டும் அதாவது நீங்கள்; அதனை மூண்டும் ஒருமுறை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்பதிலும்; நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்து தொடர்ந்தும் முன்னேறுங்கள். உங்கள் திடசங்கற்ப எண்ணங்களைப் பயன்படுத்துங்கள். உங்கள் எண்ணங்களில் “ஏன்?” “எதற்கு?” என்ற குழப்பங்கள் இல்லாதிருக்கட்டும் அப்போது வெற்றி உத்தரவாதப் படுத்தப்படுகிறது. திடசங்கற்ப எண்ணங்களைப் பயன்படுத்துதல் என்றால் வெற்றியை இலகுவாக அடைதல்; ஆகும்.

சுலோகம்: நீங்கள் கரன்கரவன்ஹார் தந்தையின் விழிப்புணர்வை எப்போதும் கொண்டிருந்தால், ஆணவம் (சரூரணர்வு) அகங்காரம் முடிந்துவிடும்.